

#ASKDRAGHI VIDEÓK ÁTIRATA

Az európai gazdaság élénküléséről kaptunk Facebookon egy kérdést. Ismail Olaszországból a következőt szeretné tudni: „Mikor épül fel teljesen Európa a recesszióból?”

Nos, Európa már felépült a recesszióból, de a visszaesés nagyon-nagyon súlyos volt, valószínűleg, sőt biztosan a múlt század harmincas éveinek világgazdasági válsága óta a legsúlyosabb.

Több millióan veszítették el az állásukat, és a fiatalok is nehezebben találtak munkát, mint bármikor.

Lassan már négy és fél éve, hogy az európai gazdaság folyamatosan bővül. A foglalkoztatottság nagyobb, mint valaha, az elmúlt három és fél évben 7 millió munkahely jött létre.

De nem árt az óvatosság. Ezek mögött a számok mögött ugyanis más-más valóság rejlik.

Arról van ugyanis szó konkrétabban, hogy javítanunk kell ezeknek a munkahelyeknek a minőségén. Sok ugyanis az átmeneti időre szóló és a részmunkaidős állás.

Tehát határozottan jobb a helyzet, de folyamatosan kell javítanunk.

Mindenesetre mindezt nagyrészt a monetáris politikánk teszi lehetővé. Mivel a kamatokat régóta alacsony szinten tartjuk, az emberek fel tudnak venni kölcsönt, lakást vesznek, befektetik a pénzüket, munkahelyeket teremtenek.

Egyszóval folytatnunk kell a munkát, nem feledkezve meg arról, hogy mik a fő problémák, de határozottan javult a helyzet.

Jan Belgiumból aggódik a munkanélküliség miatt. Ezt írja Twitteren: „Képzeljük el, hogy a mesterséges intelligencia és a robotok hatalmas munkanélküliséget okoznak a fiatalok között. Hogyan fog erre az EKB reagálni?”

Nos, az azzal kapcsolatos aggodalmak, hogy a technikai fejlődés megsemmisíti a munkalehetőségeket, azt mondanám, hogy olyan régiek, mint az ipari forradalom, amivel az egész elkezdődött.

Az eddigi tapasztalatok szerint az új technológiák bevezetése révén több állás keletkezik, mint amennyi megszűnik.

Lehet némi okunk az optimizmusra, hogy ez így van.

Két feltételnek kell ehhez teljesülnie. Először is, hogy az új technológiákat bevezető ágazatokban kialakuló előnyök a gazdaság többi részében is megjelenjenek, és így máshol is több álláslehetőség jöjjön létre.

A másik feltétel, hogy azok, akik elveszítik az állásukat az új technológia által érintett ágazatokban, a gazdaságban máshol találjanak munkát.

Így alkalmazkodni azonban sokszor nem egyszerű és nem fájdalommentes. Ezért a kormányoktól is támogatásra van szükség úgy az oktatás, mint a továbbképzés terén, hogy az emberek el tudják sajátítani az új készségeket.

A jelenleg Franciaországban élő Victoria a következőt szeretné megtudni: „Hogyan tudjuk kiaknázni a blokklánc-technológia előnyeit a gazdaság támogatására?”

A blokklánc-technológia valójában elég ígéretes dolog. Segítségével bizonyos folyamatok sokkal gyorsabbak lesznek, mint régebben voltak.

Például ha van egy számla, amit ki kell egyenlítenünk, fogadásakor azonnal és automatikusan megtehetjük ezt.

Tehát ez az ígéretes új technológia bizonyára támogatni fogja a gazdaságot, és számos előnnyel kecsegtet.

Nagyon érdekel bennünket ez a technológia, de egyelőre még nem biztonságos központi banki célokra. Ezért meg kell vizsgálnunk, jobban körül kell járnunk.

Mivel ez a kutatás nem egyszerű folyamat, összefogtunk a japán jegybankkal. Reménykedünk azonban, hogy nagyon hasznos lesz.

A bitcoinnal kapcsolatban Olaszországból jött egy kérdés. Italo a következőt szeretné tudni: „Ha Ön is hozzám hasonló fiatal egyetemista lenne, vásárolna-e bitcoint biztonsági tartaléknak?”

Nem az én feladatom, hogy megmondjam Italonak, mit tegyen. De őszintén szólva nagyon meggondolnám.

Tudjuk, hogy a mai egy euro holnap is egy euro lesz. Stabilitás az értéke. A bitcoin értéke ezzel szemben rendkívül erősen ingadozik.

Éppen ezért nem nevezném a bitcoint valutának, de más okból sem.

Az euro mögött ott áll az Európai Központi Bank, a dollár mögött pedig ott áll a Federal Reserve. Az egyes valuták mögött ott állnak a jegybankok vagy az egyes kormányzatok. A bitcoin mögött viszont nem áll senki.

Egyébként észrevettem, hogy sokan megkérdezték, be fogja-e tiltani az EKB a bitcoint, vagy hogy szabályozni fogja-e.

Azt kell mondanom, hogy nem az EKB feladata, hogy ezt megtegye.

Christiaan Hollandiából a következő kérdést tette fel: „Ön szerint az EU és az EKB képes lesz-e elegendő reformra ahhoz, hogy megbirkózzanak egy újabb gazdasági válsággal, még mielőtt az bekövetkezik?”

Nos, ennek a kérdésnek a megválaszolásához érdemes visszamennünk az időben, és megkérdezni magunktól, milyen helyzetben voltak ezek az országok, amikor válságba kerültek.

Ugyanis négy komoly gyengeséggel küzdöttek a válság elején.

Először is sok euroövezetbeli gazdaság nem volt versenyképes.

A második probléma a magas államadósság volt, ami miatt a kormányzatoknak nem volt meg a mozgástere, hogy reagáljanak a válságra, hogy megnöveljék a költségvetésüket, és nagy volt a költségvetési hiány is.

Emellett a magánszektor eladósodottsága nagy volt, a háztartásoké és a céké is. Ez azt jelentette, hogy a magánszemélyek nem tudtak a hirtelen jövedelemvesztésre az adósságuk növelésével válaszolni.

A pénzügyi rendszer, a bankrendszer nagyon gyenge és sérülékeny volt, a monetáris uniónk pedig még korántsem volt teljes, ezért nem tudott hatékonyan megküzdeni a válsággal.

Azt mondanám, hogy mára az összes említett fronton jelentős előrelépés történt. Ma már sok gazdaság versenyképesebb, lement az államadósság, de sokkal több a tennivaló.

A magánszektor eladósodottsága enyhült mind a cégeket, mind a háztartásokat figyelembe véve, a pénzügyi rendszer szabályai megszigorodtak, és a monetáris unióban felállítottunk egy egységes bankfelügyeletet.

Tehát sok minden változott, de tovább kell dolgoznunk a versenyképesség, az eladósodottság és a monetáris unió terén, ahol el kell mélyítenünk a monetáris integrációt.

A kormányzatok is ezen dolgoznak.